

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 39/23

Люксембург, 2 март 2023 г.

Решение на Съда по дело C-477/21 | MÁV-START

Междудневната почивка се добавя към междуседмичната почивка, дори когато се ползва непосредствено преди междуседмичната почивка

Таково е положението и когато националното законодателство предоставя на работниците период на междуседмична почивка, който е по-дълъг от изисквания съгласно правото на Съюза

Машинист, който е служител на MÁV-START, унгарското национално железопътно дружество, оспорва пред Окръжен съд Мишколц решението на работодателя си да не му предостави период на междудневна почивка от най-малко единадесет последователни часа (която съгласно Директивата да организацията на работното време трябва да се ползва от работника за всеки период от двадесет и четири часа), когато тази почивка предшества или следва период на междуседмична почивка или период на отпуск. От своя страна, MÁV-START твърди, че тъй като колективният трудов договор, приложим към разглеждания случай предоставя минимален период на междуседмична почивка (най-малко 42 часа), който е значително по-дълъг от изисквания съгласно Директивата (24 часа), служителят му в никакъв случай не е поставен в неблагоприятно положение поради решението му.

Окръжен съд Мишколц иска по-специално от Съда да се установи дали съгласно Директивата период на междудневна почивка, предоставен непосредствено след междуседмична почивка, е част от тази междуседмична почивка.

В постановеното днес решение Съдът отбелязва припомня, че периодите на междудневна и междуседмична почивка представляват две самостоятелни права, които преследват различни цели. **Междудневната почивка** позволява на работника да се откъсне от работната среда през определен брой часове, които не само трябва да бъдат последователни, но и да **следват непосредствено период на труд**.

Междуседмичната почивка позволява на работника да почива на всеки период **от седем дни**.

Следователно **на работниците трябва да се гарантира ефективното ползване на всяко от тези права**.

Положение, при което междудневната почивка е част от междуседмичната почивка обаче, би изпразнило от съдържание правото на междудневна почивка, като работникът е лишен от възможността действително да ползва междудневна почивка, когато ползва правото си на междуседмична почивка. В този контекст Съдът установява, че Директивата не просто определя общо минимален период от време въз основа на правото на междуседмична почивка, но и уточнява изрично, че към този период се добавя периодът, който трябва да се признае като междудневна почивка. От това следва, че **междудневната почивка не е част от междуседмичната почивка, а се добавя към нея, дори тя да я предшества непосредствено**.

Съдът отбелязва също, че предвидените в унгарската правна уредба по-благоприятни разпоредби в сравнение с Директивата в областта на минималната продължителност на междуседмичната почивка, не

могат да лишат работника от други права, които са му предоставени от тази директива, е па-специално от правото на междудневна почивка. Ето защо, **междудневната почивка трябва да се предостави независимо от продължителността на междуседмичната почивка, предвидена в приложимата национална правна уредба.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

Поддържайте връзка!

